

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 34 PŽ-1093/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mladena Šimundića, predsjednika vijeća, Dubravke Matas, sutkinje izvijestiteljice, i Lenke Ćorić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DRVO SERTIĆ d.o.o. u stečaju, Zagreb, Selska cesta 86/A, OIB 59571178464, odlučujući o žalbi vjerovnika TOME LUJIĆA iz Rajića, Kolodvorska 45/H, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1775/2013 od 22. studenoga 2018., u sjednici vijeća održanoj 19. veljače 2019.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba stečajnog vjerovnika Tome Lujica iz Rajića, Kolodvorska 45/H, ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1775/2013 od 22. studenoga 2018. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbačena je prijava tražbine navedenog vjerovnika kao nepravovremena.

Rješenje je sud donio primjenom odredbe čl. 176. st. 2., 4. i 5. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12, dalje: SZ) uz obrazloženje da je prijava nepravovremeno podnesena.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Tomo Lujic. U žalbi u bitnom navodi da se njegov predmet odugovlači 17 godina iako ima pravomoćne presude županijskih sudova u Sisku i Varaždinu, kao i da nije imao odvjetnika zbog nedostatka sredstava.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama

žalbenih razloga i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, kao i na primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da pobijano rješenje nije pravilno i zakonito.

Iz spisa je vidljivo da je prvostupanjski sud rješenjem od 14. veljače 2014., između ostalog, otvorio stečajni postupak nad dužnikom i pozvao vjerovnike stečajnog dužnika u roku od 30 dana od isteka osmog dana od objave toga rješenja u „Narodne novine“ prijaviti svoje tražbine stečajnom upravitelju. Ispitno ročište je održano 8. svibnja 2014.

Podneskom od 25. kolovoza 2015., žalitelj je svoje potraživanje prijavio stečajnom upravitelju, a stečajni upravitelj je sudu predložio odbacivanje prijave kao nepravovremene.

Prema odredbi čl. 176. st. 4. SZ-a, prijavu tražbine podnesenu nakon isteka roka za prijavljivanje sud će odbaciti rješenjem.

U stečajnom postupku se vjerovnici pozivaju rješenjem o otvaranju stečajnoga postupka u roku između 15 do 30 dana prijaviti svoje tražbine stečajnom upravitelju (čl. 54. st. 3. SZ-a). Odredbom čl. 176. st. 2. SZ-a propisano je da se tražbine prijavljene nakon isteka roka za prijavljivanje koje nisu ispitane na ispitnom ročištu te tražbine prijavljene najkasnije u roku od tri mjeseca nakon prvoga ispitnog ročišta, ali ne poslije objavljivanja poziva za završno ročište, mogu ispitati na jednom ili više posebnih ispitnih ročišta.

U skladu s odredbom čl. 173. st. 2. SZ-a stečajni upravitelj ima dužnost u slučaju tražbina radnika i prijašnjih radnika, sastaviti popis tražbina, odnosno sačiniti popis svih tražbina radnika i prijašnjih radnika ali se, isto tako, smatra da je radnik svoju tražbinu prijavio u skladu s popisom koji je sastavio stečajni upravitelj ako najkasnije osam dana prije općeg ispitnog ročišta ne podnese svoju samostalnu prijavu. Dakle, postoji presumpcija pravilnosti zajedničke prijave (propuštanja podnošenja prijave) u skladu s popisom stečajnog upravitelja koju obara stečajni vjerovnik podnošenjem samostalne prijave, najkasnije osam dana prije ispitnog ročišta. Iz odredbe čl. 173. st. 1. SZ-a proizlazi da je ovlaštenje za podnošenje prijave dispozitivno pravo vjerovnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka ima koju imovinsko-pravnu tražbinu prema dužniku. Stoga je stečajni vjerovnik dužan prijaviti svoju tražbinu samostalno u roku određenom u rješenju o otvaranju stečajnog postupka (čl. 54. st. 3. SZ-a), koje se javno objavljuje u „Narodnim novinama“ (čl. 9. SZ-a) ako se ne slaže sa skupnom prijavom stečajnog upravitelja.

Iz spisa je vidljivo da stečajna upraviteljica navodi da nije dobila podatke o žalitelju kao bivšem zaposleniku pa ga nije uvrstila u popis tražbina radnika i bivših radnika. Ovaj sud nalazi kako se stečajna upraviteljica ne može ekskulpirati te dužnosti odnosno zakonske obveze, posebice imajući u vidu kako se žaliteljeva tražbina temelji na pravomoćnoj presudi iz 2003. godine, na temelju koje je predložio ovrhu na računu stečajnog dužnika 2012. godine.

Dakle, žalitelj je oštećen propustom stečajne upraviteljice koja ga nije uvrstila u popis dužnikovih ranijih zaposlenika, u kojem slučaju bi bila ispitana njegova tražbina. Kako bi se taj propust ispravio potrebno je održati posebno ispitno ročište i na njemu ispitati žaliteljevu tražbinu.

Stoga je, na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a, žalba uvažena i ukinuto pobijano rješenje, a predmet vraćen na ponovan postupak koji će se provesti sukladno uputi iz ovog rješenja.

Zagreb, 19. veljače 2019.

Predsjednik vijeća
Mladen Šimundić, v. r.

Za točnost otpisanka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman